

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER vershynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de W. J.-P. COLLÉE, boekdrukker
en uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven,annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd
zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaar is bepaald op 3 fr. per jaer.
» » » » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk 20 centimen.
De aankondigingen, per drukregel 15 »
De reklamen » » » » » 25 »

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht duidelyk
uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in
het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen
worden. Deze laatste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren
gegeven genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 14 AUGUSTUS.

De redevoering van Keizer Napoleon te Cherburg.

Na de groote moeijelykheden die, by den val van het ministerie van lord Palmerston, tusschen Frankryk en Engeland ontstaan waren, was de byeenkomst van de Koningin Victoria en van de Keizer Napoleon te Cherburg eene groote gebeurtenis: de europeasche vrede was bedreigd geweest by gevolg der verwerping van de wet die in Engeland de samenzweerders wilde straffen: te regt was het fransch gouvernement gestoord over de bescherming die in dit land aen koningsmoorders en aen alle slach van woeste kerels verleend werd, en zekerlyk een oorlog aengegaen om aen die bescherming een einde te stellen, zou in gansch Europa grooten byval gevonden hebben. In niet één beschaefd land kan men gedoogen dat vreemdelingen aldaer komplotten gaen maken tegen het leven van hunnen vorst, en samenzweringen inrigten om den burgeroorlog in hetzelfde te verwekken.

Doch, de wysheid van het fransch gouvernement als ook de behendigheit van het nieuw engelsch ministerie, hebben het onheil van eenen Europeaschen oorlog voorkomen; regtzinnige uitleggingen zyn van beide kanten gegeven geworden, en de vriendschap tusschen de beide landen is ongestoord gebleven.

Het was tyd dat men dien weg insloeg; want benevens de handelwyze der fransche en engelsche gouvernementen, was er eene dryfveer aen welke zy moeijelyk zouden wederstaen hebben, deze der openbare denkwyze. De schriften tegen Engeland, welke sommige kolonels van het fransch leger uitgaven en die de *Moniteur* opnam, verbitterden de gemoederen in dit laetstgenoemde land, en in Frankryk was de geestdrift even hoog gestegen; want men kan het zich niet ontveinen, een oorlog tegen de Engelschen zou altyd by onze zuidersche geburen grooten byval vinden. Het was in dien akeligen oogenblik dat er een einde werd gesteld aen eene ophitsing die onherstelbare kwalen had kunnen voortsbrengen. Keizer Napoleon toonde dat hetgene hy te Bordeaux vroeger had gezegd: « *Het keizerryk is de vrede,* » eene waarheid was.

Nu komt hy door eene nieuwe en plegtige betooging deze woorden te bekrachtigen; in den gezondheidsdronk de Koningin Victoria te Cherburg toegebragt, had hy

VOORZIENIGHEID EN GELATENHEID.

In eene kleine provincie-stad, beroemd door haren uitgestreken handel, leefden in een gelukkigen welstand, de heer Robert met zyne twee kinderen Julius en Cecilia, die een twintig en de andere een-en-twintig jaren oud.

Robert was de eerlykste man, dien men vinden kon; zyn leven was edel en zuiver en tot dan toe had men hem steeds als een voorbeeld van eergevoel aengewezen. Hy genoot een ieders achting en die achting was zyn geluk en zyne vreugde.

Echter de schoonste fortun wordt wel eens bekleet, om daarna weér met des te meer glans en luister te schitteren. Dit was ook het geval met Robert.

De brave man was eerste beambte in een handelshuis der stad en zyn inkomen, ongeveer vyf duizend francs per jaer beloopende, toonde genoeg aen welke diensten hy bewees en welk vertrouwen hy van wege zynen patroon, den heer Lukas, verwierf.

Het was op Robert dat de voornaemste zaken, in afwezigheit van den meester, bleven berusten; hy was het die de briefwisseling naging en het toezigt had over de geldkas. Julius, die onder zyn toezigt op hetzelfde kantoor werkte, moest hem later in die plaats vervangen.

De heer Lukas had een volledig vertrouwen in Robert; hy vroeg hem zyne rekeningen, zonder ze echter na te zien. Zoo kwam er een jaer, dat de voordeelen zichtbaar en gevoelig verminderden en deze vermindering werd gevolgd door een aansienlyk te kort in de kas. Dit ongeluk, gebeurd tydens eene afwezigheit van den eerlyken bediende, maakte den patroon onregtvaardig. Hy sprak er luidop over met Robert en deed hem verstaan, dat hy hem verdacht hield twee- en dertig duizend francs aen de kas ontstolen te hebben.

nogmaels blyken van zynen vrede-zucht gegeven: zyne persoonlyke gevoelens en de vriendschap die de beide volkeren vereenigt, aenroepende, had hy verklaerd dat de hedendaegsche vyandelyke drijven zoo wel als de haet van vroegere tyden magteloos zouden blyven om het fransch-engelsch verbond te verbreken.

Doch hierby bepaalde hy zyne verklaringen niet: in de redevoering, zondag te Cherburg uitgesproken, heeft Z. M. klaerlyk de beduidenis gezegd der versterkingen dezer stad, welke zoo veel opziens hadden geboerd. In de magt der fransche natie zelve, heeft de Keizer eene waerborg van vrede getoond: benevens den eerbied die de magt inboezemt, heeft de vorst de gematigheit in den raed en de regtveerdigheit in de beslissingen geplaetst. « Daer, zegde hy, waegt men de rust des lands niet om eenen ydelen hoogmoed te voldoen, of om eene kortstondige volksgunst te verkrygen. »

Er zyn groote waarheden in die woorden besloten; en de indruk derzelve zal des te grooter zyn, dat zy op goede grondzuilen rusten. Mogten Frankryk en Engeland altyd dezelve voor oogen hebben, en in hun wederzydsch verbond niet vergeten wat zy, door hunne magt zelve, aen Europa verschuldigd zyn! Mogte Engeland besonderlyk zich ontdoen van zyne rampzalige handelwyze wegens de vreemde landen, waer het maer al te dikwyls de stoornis, door zyne vuige kuiperyen, heeft ingebragt. Dan mogen wy voor vast verhoopen dat de vrede des werelds voor lange jaren verzekerd is. Frankryk schynt regtzinnig te zyn in zyne woorden; dat Engeland het ook zy, en uit die trouwhertige handelwyze, steunende op de rust, zullen er voor Europa goede vruchten spruiten.

Listen, lagen, smeekingen, beloften, bedreigingen van alle slach heeft het ministerie in het werk gelegd om het wetsontwerp nopens de versterkingen van Antwerpen, door de Kamer, te doen aenveerden. Niets is er onder dat opzigt verwaerloosd geworden, en nogtans niets van dat alles heeft onze bestuurders van eene volkomene nederlaeg kunnen bevryden: al hunne poogingen zyn vruchteloos gebleven. De brusselsche briefwisseling der *Gazette de Liège* geeft desaengaende zeer belangryke inlichtingen, die wy vertalen om aen onze lezers te doen zien heer zeer de ministers de onafhankelykheit der wetgeving verachten.

« De drukking van het kabinet, zegt de briefwissel-

De heer Robert verstiet met verontwaardiging die beschuldiging, en antwoordde:

« Mynheer, ik erken dat er twee-en-dertig duizend frs. uit de kas verdwenen zyn: ik weet niet hoe. Doch ik ben er verantwoordelyk voor en zy zullen u van myne eigene penningen terug gegeven worden »

Die woorden bevestigden den heer Lukas in zyne eerste gedachte; hy vreesde niet meer zynen klerk openlyk te beschuldigen.

De kwaadaerdigheit mengde zich in die zaak: heimelyke vyanden van den heer Robert, gelukkig dat zy nu eene zoo hoog verheven deugd in den modder konden sleuren, verbitterden zich zoodanig tegen hem, dat zy zynen ondergang bewerkten.

Zoo deden zy onder anderen opmerken, dat, nauwelyks dry maanden geleden, de heer Robert een zeer schoon buitengoed gekocht had, hetwelk digt by de stad gelegen was en waer hy zich met den woon gevestigd had.

Meer was er niet noodig, om den heer Lukas in dolle gramschap te jagen. Hy maakte er zulk een gedruisch van, dat de justicie er zich mede moeide en hoewel Robert zich verdedigde als een man, die de overtuiging had van zyne onschuld, werd hy niettemin schuldig bevonden.

Men veroordeelde hem tot geene gevangenisstraf, aengzien zyn goed gedrag, maer tot de weiergave der ontvreemde som.

Dan schreef hy aen den heer Lukas.

« Ik heb u altyd regtzinnig gediend en gy hebt my met de grootste onregtvaardigheit behandeld. Ik bood u aen te verkoopen wat ik bezat; gy hadt moeten zwygen en aennemen; gy hadt my de eerloosheit moeten sparen, van voor eenen dief door te gaen; gy hadt medelyden moeten gehad hebben met myne twee onnoozele kinderen, zoo onschuldig als hunnen vader.

laer, moet wel groot zyn geweest, vermits eene ministeriele brief aen de *Patrie* van Parys toegezonden, bekent dat de Koning een gesprek heeft gehad met de leden der regter zyde, « ten gevolge van hetwelk men » gepeild had dat ten minsten een deel van hun onzydige » zou gebleven zyn, » ziedaer, volgens de *Patrie*, de uitlegging van het gehoor deze laetste dagen verleend aen MM. de Theux, de Decker, Malou en de Liedekerke.

» Om den zegeprael van het ministerie te verzeckeren, had M. Frère-Orban batterijen doen steken op al de verhevene punten der plaets. Vier groote bevelhebberschappen van afpersing had men daergesteld. MM. Rogier en de Vrière waren belast met de Vlaenders en met de provincie Antwerpen; M. Tesch met Luxemburg en Limburg; MM. Frère en Verhaegen met de walsche provinciën en Brabant. Iedereen aldus zyne rol wetende, werd het vuur aen het poeder gesteken, en de bevelhebbers deden om het meest hun beste.

» Vooreerst poogde men zoo niet de medewerking, ten minsten de stilzwygendheit te bekomen van eenige invloedhebbende leden der Kamer. Men wist, in het begin niet, hoe M. II. de Brouckère zou te werk gaen; maer men heeft hem doen begrypen dat het wetsontwerp *nationaal* zynde, hy het moest ondersteunen. Het achtbaer lid heeft laten begaen. Men rekende zoo weinig op zyne medewerking, dat de *Précurseur*, in eene brusselsche briefwisseling van 11 july, M. II. de Brouckère op de hevigste wyze aenrandde, hem beschuldigende van in het donker tegen het ministerie te werken, met het inzicht van wederom aen het roer te komen. Dit feit betoont genoegzaam in welke geestgesteltenis men vermeende dat M. II. de Brouckère verkeerde.

» Men heeft zoo wel niet gelukt by M. Karel de Brouckère. Onmogelyk van den achtbaren burgemeester van Brussel te overhalen; al wat men van hem heeft kunnen bekomen, is dat hy niet stemmen zou. Hy heeft inderdaed een verlot gevraagd wanneer hy de stemming zag naderen. M. de Baillet-Latour heeft insgelyks tot het ministerieel kamp niet willen overloopen; hy heeft een verlot gevraagd... uit hoofde van onpasselykheit. Ware M. A. Van den Peereboom den 4 dezer maend tegenwoordig geweest, hy zou tegen het wetsontwerp gestemd hebben; 't is ten minsten hetgene zyne vrienden verzeckeren, en ik geloof het volgeern.

» Men had een oogenblik vermeend dat de stemming den zaterdag 31 july zou plaets hebben, en men had aen

» Gy hebt het my tot eene misdaed gemaakt een huis en » eenigen grond gekocht te hebben, die te zamen zoo wat » dertig duizend francs waerd zyn: waarom hebt gy u » eerst niet herinnerd dat ik zestien jaren gewerkt heb, » om dezelve te verkrygen. Ik heb ze bekomen door spaer- » zaemheid en niet door den diefstal, waervan gy my be- » schuldigt.

» Eens zult gy over al het gebeurde droeviger zyn, dan » ik het ben; want ik heb te veel vertrouwen in de Voor- » zienigheit om niet te hopen, dat de waarheid vroeg of » laet in het daglicht komen zal.

» Die verwytingen zyn de eenige, welke ik u doen zal. » Ik vergeef u uw gelrag jegens my; want in deze smar- » telyke zaak, weet ik dat gy eerder uwe gramschap en » trouwelooze vrienden hebt aengehoord, dan uw hart en » uwe beriningen. »

Na den brief geschreven te hebben, zegde de heer Robert aen den bedructen Julius en de weenende Cecilia:

« Myne lieve kinderen, laet ons gelaten zyn. Men heeft ons alles ontomen: de eer en een nederig fortuin. Laet ons ten spoedigste van haer vertrekken; laet ons onbekend en afgezonderd onze loopbaen op nieuw beginnen. Ib ben niet schuldig, gy weet het zoo goed als ik: dat dit denkbeeld ons ondersteune en trooste. Wy mogen onze hoop niet meer in de menschen stellen; ach! zy hebben ons bewezen hoe ver- » anderlyk en onderhevig aen de dwaling zy zyn. Het is alleenlyk by God, dat wy hulp moeten zoeken; in hem alleen moeten wy vertrouwen hebben. »

De heer Robert verliet de provincie-stad en ging met zyne kinderen Parys bewoonen. In een der afgelegenste wyken der stad koos hy eene arme kamer, alvorens zich bezig te houden, om middelen van bestaan te zoeken.

Daerna ging hy zich in verscheidene huizen aanbieden, hetzy als boekhouder, hetzy als briefwisselaer: doch overal